

అనుకోని అవరోధాలు ::

రచన: "రామ్ శ్రీ"

“రేపు 16 వ తేదీన పదహారు రోజులపండుగ అల్లుని పంపాల్సింది” అని మామగారు కబురంపారు. గోపీ ఎంతో సంబర పడ్డాడు... పెళ్ళినాడు కూడా అంత సంతోషపడలేదు. కారణమూహించలేక పోయారు ఎవరూ?... అదీ తండ్రివద్ద కళ్ళింది. ఎగిరిపడ్డాడు. తండ్రి.

“అయిపోయిందేదో అయిపోయింది. యిప్పుడనుకుంటే ఏం లాభం... అందరూ ఆడ పిల్లలు కలవాళ్లే... ఒకర్ని ఉసురుపెట్టే మనకు వచ్చేలాభం నూన్యం. అదే అవమానం మనకుజరిగితే ఎంత బాధ పడ్డామో ఆలోచించుచునాన్నా,” ఎంతో వినయంగా చెప్పేసరికి తండ్రికి అగ్నిలో పోసినట్లయింది - అగ్ని దేవుడుకి వాయుదేవుడు సాయం అయినట్లయింది-

“నీ కేం చెప్తావ్ యిటువంటి అరకతరక పనులు మనం చేయం. అనుకున్నలాంఛనాఅన్నీ జరిపిస్తాం... అంతేగాని...” కసుర్తూ అనేసరికి గోపీ తలదించి...

“యిప్పుడు జరగవల్సినపని...” అమ్మాయినితీసికొని రావడం - యింట్లో పెట్టుకోవడం - యికపంపకపోవడం - యిదేగాజరిగేవని అనుకొని తండ్రి యిపు ఓరగా చూస్తూన్నాడు కాని ఆలాంటి దేమీ జరుగలేదు పోగా...” దేనికీ

“వారికింటికి పోకపోవడమే” కఠినంగా శాసించాడు గోపీని కించపర్చినట్లయింది - ఏం మాట్లాడానికి పాలుపోలేదు -

సరిగ్గాపెళ్లయి వారం రోజులు దాటింది - అప్పడే ఆ యింటి మీద కాకి యింటి మీద వాలకూడదు - ఎందుకో? ఏమిటో?... అనుమానాలు మొదట్లోనే దీర్చుకొండి - శుభకార్యాలలో ఏదో చిన్న పొరబాట్లూ రావడం సహజం. వాటిని అటువారో యిటువారో సర్దుకోని పోవాలి - లేకపోతే యిద్దరిది ఒరిగేదేమీలేదు... కాని తనకలా జరుగలేదు. యిద్దరిలో ఏ వొక్కరూ తగ్గలేదు. ఇద్దరూ భీష్మించుక మార్చుకున్నారు - తనూ ఆ పీటలమీద కూర్చున్నాడు తేరిపారచూస్తూ - కొత్త పెళ్లి కూతురు కళ్లనీరు గ్రక్కుకుంటూ తలవంచుకొని కూర్చుంది - తనకూ దిగులేసింది. ఓ అమాయికప్రాణాలను తన వియ్యంకుల్లిద్దరూ బాధపెట్టున్నారని.

ఎందుకో తను ఆవిడ వయపు చూచాడు. అదే సమయానికి ఆవిడ తనవైపే జూచింది. అందులో తన్నేం చేస్తారు?... అనే మాటలు ద్యోతకమాతున్నాయ్ - తను “ఏంఫర్వాలేదు. నేనున్నా గా ధైర్యంగా ఉండు అన్నట్లు చూచాడు - యీ సంజ్ఞభాష ఎవ్వరికీ అర్థంకాలేదు - వారిద్దరికి తప్పలే -

కొద్దినిముషాలు గడిచినయ్... ఏం సంప్రతించుకున్నారో ఏమో - “సరే! కానివ్వండి” వినీ విన పడకుండా అనడంతో తండ్రి అప్పటికి జరగాల్సిన పనులన్నీ అయిపోయాయి.

వారం రోజులలో జరగాల్సిన వాంచవలన్నీ జరిగాయి - కాని?... ఈ పదహారు రోజులపండకు? ఏలా పోవడం?...

“అయితే జవాబు అయినా రాస్తారా?” - మర్యాదకదా అన్నట్లు తండ్రి కల్లలోకి చూచాడు - ఆయనెటో ఆలోచిస్తున్నట్లున్నారు - “ఉహు” - అన్నాడే కాని మళ్ళీ తమాయించుకొని “అలాంటిదేమీ జరగదు -” వీరికి తోడు జవాబు కూడానా? - అన్నాడు కస్సుబుస్సులాడ్తూ! -

“సరే! మీ యివ్వుం!” - అనగల్గాడు గోపీ... ఏమిటి చేయ్యడానికి తోచలేదు. తండ్రి మంకుపట్టు వదలడంలేదు. పెళ్లవుతోన్న పడ్డ సంబరం - ఎన్నాల్లో నిలవలేదు - కారణం? - తన తండ్రి - వారిచేసిన పనేమిటి? - ఏదో పొరబాట్లు జరగకుండా వుంటాయా? -

2

“గోపీ” - తండ్రి గట్టిగా కేకేశాడు. ఎన్నిసార్లు పిల్చినా ‘వూరికి నే’ అనుకున్న గోపీ గట్టిగా పిల్చేసరికి ఉలిక్కిపడి ‘అ! వస్తున్నా!’ అంటు తండ్రి వద్దకు భయపడ్తూ వెళ్ళాడు. “ఏమీ లేదు! తెనాలిలో అమ్మాయిని సంబంధ ముందట పొయిరాకూడదు! అబ్బాయిని చూచి - వచ్చి అమ్మాయిని చూచిపోమ్మను - అంతే” - అన్నాడు -

‘తెనాలి’ మాట వినేసరికి గోపీప్రాణం లేచివచ్చింది - అదే తన అత్తగారు ఊరు పోయిరావచ్చు - మనస్సులో అనుకొని ఉదయమే వెళ్తాను” అన్నాడు -

గోపీ సాయంత్రం తగిన ఏర్పాట్లు అన్నీ చేసి కొన్నాడు - అని మర్చిపోకుండా అన్ని సర్దుకున్నాడు - ఏమేమి చేయాల్సింది - కార్యక్రమం నిర్ణయించుకొన్నాడు -

“అన్నయ్యా చూడమ్మా ఏమంటున్నాడో!...” అమ్మవంక చూస్తూ అన్నమాటలు విని ఆవిడందుకొని” గోపీ పోనియిరా దాన్ని నీవు పోయే పనేమిటో చూసి కోరాదూ!” అంది -

గోపి నవ్వుతూ అన్నాడు - “అదికాదమ్మా! మన అల్లుడు ఏలాంటి వాడో వర్ణిస్తున్నానమ్మా!” - అన్నాడు - రాత్రి తెల్లవార్లు నిద్రే పట్టలేదు గోపికి - ఆలోచిస్తు పడుకున్నాడు - ఇంతలో సన్నగా మాటలు వినిపించాయి.

“అవును నేనేపోదలచుకున్నాను - వీరయ్యగారు కూడా నేను పోతేనే బావుంటుందన్నారు - అందుచేతనే పోదలచుకున్నాను - అబ్బాయిలో చెప్పనేలేదు - ” అన్నాడు తండ్రి -

“ఫర్వాలేదు - తెల్లవారు ఝామునే లేపకపోతే సరి - అది కాకపోయినానే చెప్తాలే!” తల్లి అంటున్న మాటలు - వినిపించినయ్. కాని తను వేసికొన్నట్లా నంతా భగ్గుమయింది - ఏమిటో? ప్రతిదానికి లాంటి

అడ్డంకులు గల్గుతున్నయ్ - ముసిగిపెట్టుకొని పడుకున్నాడు - తెల్లవారింది.

“ఒరేయ్! గోపీ! నా మాటవిని వెళ్లిరారా వెళ్లి కొడుకు నీ స్నేహితుడన్నావ్ - కొంచెం పోయి చెప్పదూ! ... వియ్యంకునితో చెప్పినావినందే ఆమాత్రం ఉండొచ్చు! అందరం ఆడపిల్లలంకల వాళ్లం ...” అన్నాడు తండ్రి -

గోపి విచారవదనుడయి వున్నాడు - తండ్రి అంటున్న మాటలు విన్నాడు. తనేం మాటలాడాడు. ఆ నాడు తన మామగారు బ్రతిమాల్తుంటే - తన తండ్రి ఏం జేశాడు? - ఆకాశంవంక చూచాడు - ఈ నాడు? -

“ ఏమిటో యీ యింట్లో నా మాట వినే వాళ్ళే లేరు అందరూ ఎవరిష్టము వచ్చినట్లు వారు వుంటారు - ” వినుకొంటున్నాడు -

“ నాన్నా! నే చెప్పవల్సిన వాణ్ణికాను - కాని ఆ నాడు మామగారు వచ్చారు - యీ నాడు మనం వెళ్లాం - కాని? ” అంటున్నమాటలు పూర్తిగాక మునుపే

“ అవునూ! శుభకార్యాలలో పొరపాట్లు జరుగుతుంటయ్. ఎవరో వారు సర్దుకొని పోవాలి - అంతే - అయినా నేపోయివస్తా - తెనాలిపోయి ” - అంటూ వెళ్లిపోయాడు - గోపీ ఏమి మాట్లాడలేదు - ఇదంతా గోపీ ఆడిన నాటకమని వాళ్లకేం తెల్పు! ...

